

Podkrajšek leta 1901. Podlimbarski je Aškercu obljubil, da mu kaj spiše, „za enkrat me torej zopet imajo“. Urednik Zbašnik ga je 1903 pismeno povabil na sotrudištvo. V dobi med Levčevim in Zbašnikovim uredništvom, takrat torej, ko se je pojavljala moderna, je napisal večjo povest za „Matico“ (1895) ter je sodeloval pri „Slovenskem Listu“ (1897). V zadnjem desetletju pa je pisal tudi za „Koledar Družbe sv. Cirila in Metoda“, za „Slovenski Narod“ (listek leta 1907), za „Literarno Pratiko“, a končal je s „Slovanom“ (1916), „kjer se mu je pero zlomilo“.

(Dalje prihodnjič.)

A. Debeljak:

Vojna silhueta.

Pred mano mož izlušči se iz mraka
od mesta sèm in negotov obstane,
v ožgani suknji: „Dobrej večer, pane.
Je daleč mesto? kupil bi tobaka.“

Pri trenu. Postelj moja često — mlaka,
nerada se mi roka stara zgane;
prišepam-li nocoj še do Ljubljane?
Življenje bo po vojni dolga tlaka . . .“

Ponižni rod izpod petâ arpadskih,
kako hitiš, o sin petâ karpatskih,
prikriti prošnjo: tu se ni ti bati.

Je daleč mesto? Tam si bil sedaj.
O vem, neznancu dé težkó se: daj!
še težje, bratu prazno dlan je dati.

